

Country

Fešáci

[Mluvené slovo (Petr Novotný):]

Tak, a todle byla písnička
se kterou u nás - u Fešáků - vlastně začínala
a která ji bleskově proslavila. Hana Horecká.

Ona: Jak se znám, usínám a tónů pár mi asi schází
a píseň, co tu skládám, nemá nápad, je to zlé.
Když už půlnoc byla, u mě náhle stojí silák
a povídá mi:

On: „Hellou děvče, Country jméno mé.
A začnem znovu na tom Gé.”

Ona: Jste asi živý sen anebo přelud, který zmizí,
teď přišel noční tmou nad mým psaním držet stráž.
To máte zvláštní způsob, holce vstoupit do snění
a zůstat.

On: Neříkej už nic, raděj zpívej to, co znáš.
A jeden refrén už je náš.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.

Ona: Začni hrát a každý z tónů je můj pán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.
Jsme dusot koní divokých a modré trávy jsme lán.
A dobré jídlo, piva džbán.

On: Mám v sobě sílu hor a písni jižních rváčů,
mužů, kteří chodí z deště pod okap.
A dívčí slzy v stopách ranních, něhu v silných dlaních,
klapot kol.

Ona: A smutný ženský, všude kam jsi šláp.
Který vědí, co dokáže chlap.

On: Z mlhy stavím stan, podél tratí vzdušné zámky,
pak se vracím domů z Apalačských skal.
Jsem to, co denně zpíváš, co si skládáš po nocích
a co chceš víc?

Ona: Vlastně nic, jenom zpívat pořád dál.
Zpívat ten refrén, cos mi dal:

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.

Ona: Začni hrát a každý z tónů je můj pán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.
Jsme dusot koní divokých a modré trávy jsme lán.
A dobré jídlo, piva džbán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.

On: A já jsem půda zpitá deštěm jako Dán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.
Jsme dusot koní divokých a modré trávy jsme lán.
A dobré jídlo, piva džbán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.

Ona: Začni hrát a každý z tónů je můj pán.

Oba: Hrej, hrej country, hrej jako já.
Jsme dusot koní divokých a modré trávy jsme lán.
A dobré jídlo, piva džbán.

[Mluvené slovo (Petr Novotný):]

Hana Horecká a Pavel Brümer, samozřejmě.

